

РЕШЕНИЕ

№ 3979

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6917** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Г. С. Н. от [населено място], срещу Заповед № 8121к-7039/49.06.2020 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2, алт. 1 и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР и чл. 204, т. 1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в Министерство на вътрешните работи.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед като се твърди, че е издадена в нарушение на закона и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Отрича се изобщо жалбоподател да е извършил дисциплинарно нарушение, което да ангажира дисциплинарната му отговорност. Като процесуално нарушение се излага връчване на заповед за образуване на ДП по време на болничен отпуск; в покана за даване на обяснения от 14.03.2019 г. дисциплинарното нарушение било формулирано като „участник в ОПГ“, на което жалбоподател възразява, че в ДП не могат да се въвеждат термини от НК; срокът за ДП от ДРО бил продължаван два пъти, като не са му представяни и връчвани заповеди за това; нарушено било правото му на защита, защото в един ден 08.05.2020 са му представени две заповеди №№8121К-4323/06.03.2020 и

8121К-6005/07.04.2020 на м-р на вътрешните работи, по които не е имал възможност да представи обяснения; бил поставен в неравностойно положение, защото не е имал възможност да се запознае в детайли с обобщената справка, която ДРО изготвял в продължение на месеци, а на него му била предоставена възможност за обяснение за срок от 24 часа; имало разминаване в обобщената справка и поканата за даване на обяснения от 14.03.2020 г. Сочи се, че дисциплинарно-разследващият орган (ДРО) вместо да събере доказателства, е използвал материали от досъдебно производство, което не е внесено в съда. Твърди, че са смесени различни основания за налагане на дисциплинарни наказания, което е недопустимо. Противопоставя твърдение, че ДРО е използвал преимуществено атериали от ДП за да формира изводите за извършено ДН. Моли съда да отмени оспорената заповед. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед излага в представени писмени бележки. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Към момента на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят е заемал длъжността „инспектор“ – разузнавач V степен, в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Със заповед № 8121К-5742/13.02.2019 г., изменена и допълнена със заповеди № 8121К-10265/18.06.2019 г., № 8121К-12952/16.10.2019 г., № 8121К-4323/06.03.2020 г. и № 8121К-6005/27.04.2020 г., издадени от Министъра на вътрешните работи, на основание чл.207, ал.1, т.1 от ЗМВР срещу жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство, по Предложение рег. № 513р-111319/06.02.2019 г. по описа на СДВР, затова, че в периода от началото на 2017 г. до 23.01.2019 г. (когато е задържан в работното си помещение от органите на Прокуратурата и дирекция „Вътрешна сигурност“), инспектор Н., заедно е главен инспектор К. К., инспектор А. А., инспектор М. Д. и инспектор Р. Т., всички от сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, са изнудвали търговци за такса „спокойствие“, която определяли според техния бизнес. Поведението на жалбоподателя Н. е станало обществено достояние, чрез многобройни публикации в електронните медии, съобщения в новинарски емисии по медии с национално покритие. По случая е образувано досъдебно производство № 17/2019 г. по описа на СпНС, пр.пр. № Н. е свидетел.

Със заповед № 8121К-5742/13.02.2019 г., на основание чл.207, ал.2, вр. ал.1 от ЗМВР със заповедта за образуване на дисциплинарното производство е определен дисциплинарно-разследващ орган (ДРО), с посочен в заповедта персонален състав със задача да проведе пълно, обективно и всестранно разследване, да събере доказателства и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. Заповедта е връчена на жалбоподателя по време на отпуск за временна нетрудоспособност в дома му на 14.03.2019 г.

Със заповед № 8121К-6816/08.03.2020 г, на основание чл. 214, ал.1, т.1 от ЗМВР,

жалбоподател е отстранен временно от заеманата длъжност.

С покана рег. № 3382р-8598/08.03.2019 г. жалбоподателят е поканен да се запознае със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, която покана е връчена 10.03.2019г. лично срещу подпис, като жалбоподател е посочил невъзможност да се уви за запознаване със заповедта за образуване ДП поради болничен отпуск. Не са представени възражения за влошено здравословно състояние, при изключението ако представи медицинско удостоверение, че заболяването не позволява явяването му. (чл. 30 ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи). Запознат е също така и със заповедите за изменение на заповедта за образуване на дисциплинарно производство на за което е подписвал отправените покани. Действително с покана от 08.05.2020 г., жалбоподател е поканен за запознаването с две заповеди за изменение на заповедта за образуване на ДП №№ 8121К-4323/06.03.2020 и 8121К-6005/27.04.2020 г., но първата е за удължаване срока на дисциплинарно производство, а втората е за прецизиране съставите на дисциплинарни нарушения. На жалбоподател е осигурена възможност да се запознае с тези заповеди, но не се установи да е подал възражение/несъгласие с тези процедурни действия на ДНО.

С покана рег. № 3382р-8599/08.03.2019 г. (получена лично на 14.03.2019 г.), служителят е поканен да даде писмени обяснения на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР в срок от 24 часа, по въпросите, поставени в поканата, както и му е предоставена възможност за представяне доказателства. На 20.03.2019 г. от членове на ДРО е съставен протокол с отразяване липсата на дадени обяснения от страна на дисциплинарно наказваното лице, на основание чл. 207, ал. 11 пр. второ ЗМВР.

За резултата от проведеното дисциплинарно производство ДРО е изготвил обобщена справка рег. № 226р-12496/08.05.2020 г., с която министърът на вътрешните работи в качеството му на ДНО е запознат. В обобщената справка са направени изводи, че жалбоподател Н., заедно с други служители на 04 РУ СДВР е участвал в дълъг период от време, когато е задържан на работното му място, в изнудване на собственици и управители на заведения в [населено място], както и на собственици на магазини за дрехи. Обобщено е, че жалбоподателят е извършил умишлено нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 „неизпълнение на разпоредбите на този закон - чл. 67 от ЗМВР и т. 4 от ЗМВР „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ (т. 15,19,20,42,45,46,49,50 и 83), за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл.203, ал.1, т. 7 (използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица) и т.13 от ЗМВР(деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата). В обобщената справка са посочени дисциплинарни нарушения с посочване на времето и място на извършване, от които е формиран извод за наличие на основание за налагане на дисциплинарно наказание. Жалбоподател е запознат с обобщената справка и материалите по дисциплинарното производство, удостоверено на 08.05.2020 с подписа му.

В становището на ДРО фактическата обстановка е описана подробно, взето е отношение по всички доказателства, събрани и приобщени в хода на дисциплинарното производство. Направен е подробен анализ на доказателствата, като

ДРО е достигнал до извода, че деянието, вменено като дисциплинарно нарушение е несъвместимо с изпълнението на служебните му функции като държавен служител в МВР. Отчетен е и общественият отзвук от деянието, станало достояние на колегите му, на органите на съдебната власт и на широк кръг граждани, с което е уронен престижът на институцията.

На основание чл. 207, ал. 11 във връзка с ал. 7 и ал. 8, т. 1, предл. 2 от ЗМВР, ДРО е изготвил покана до жалбоподателя рег. № 226р-12494/08.05.2020 г. за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, която е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис на същата дата. С покана рег. № 226р-12439/08.05.2020 г. жалбоподател е поканен да даде обяснения до министър на вътрешните работи. Такива обяснения са депозираны на 08.05.2020 г до министър на вътрешните работи, приети с резолюция „запознат“ и с печат на МВР. За запознаването с обобщената справка и всички събрани материали по дисциплинарното производство е изготвен двустранно подписан от Н. и ДРО протокол рег. № 226р-12498/08.05.2020 г.

Постъпили са обяснения рег. № 226р-12593/08.05.2020 г. ДНО е запознат с протокола, видно от положения подпис.

На основание чл. 207, ал. 12 от ЗМВР ДРО е изготвил становище рег. № 226р-13116/12.05.2020 г. (л. 19-75), с което се потвърждават направените изводи в обобщената справка. Становището е прието от членовете на ДРО и прието от ДНО. В срока по чл. 195 от ЗМВР на 19.06.2020 г. е издадена обжалваната заповед.

Не се спори, че жалбоподателят е държавен служител в МВР, което е установимо от приложената кадрова справка. Преминал през различни нива на работа в МВР от 1997 г. За да се стигне до обжалваната заповед, ДНО приема, на основание приложени материали от С., материали по започнало досъдебно производство. В отговор на сигнали за корупционни схеми от страна на полицейски служители ИП от 04 РУСДВР, от служители на ВС МВР със съдействие на специализирана прокуратура е проведена операция по установяване на тези корупционни практики. Извършени са процесуално следствени действия на място в сградата на РУ. Установени са нерегламентирани парични средства. Образувано е досъдебно производство, като по отношение на жалбоподателя и негови колеги са предявени обвинения за участие в ОПГ, взета мярка за неотклонение задържане под стража, изменена по медицински причини в по-лека за жалбоподателя и в резултат на тези действия на правоохранителни органи са публикувани материали в различни информационни портали и обществени медии.

Фактическите обстоятелства, които са приети като основание за образуване на дисциплинарно производство са установени както в това производство пред ДРО, така и по изискани и приложени в дисциплинарното производство по процесуални действия във връзка със заявителски материал от работещи и собственици на търговски обекти „Ф. 1“ и „Ф. 2“ в С.. Съдът кредитира изцяло доказателствата, събрани от ДРО и тези по приложени материали от С.. Не се приема основателно оплакването, че дисциплинарно производство от назначения ДРО не е провеждано, защото е ползвал материали от ДП, без да се проведе дисциплинарно разследване по вменените дисциплинарни нарушения. Жалбоподателят отрича установеното от ДРО в хода на развитото се дисциплинарно производство в обяснения до ДНО. Ангажира гласни доказателствен средства, които съдът и да кредитира нямат връзка с установеното и прието от ДРО, съобразно материали от ДП на С., приложени по

дисциплинарната преписка. Безспорно е, че жалбоподателят е описан от свидетели, по белези които го идентифицират като един от полицейските служители събирали „такса спокойствие“ от столични търговски обекти. И в четирите случая, за които се установяват дисциплинарни нарушения, жалбоподател е описан по идентичен начин от потърпевши, или от свидетели, които го разпознават. Не се кредитират показанията на брат на жалбоподателя, че през м. август на 2018 г. последния е бил извън С.. Съдът приема пристрастност на свидетеля и заинтересованост от изхода на спора. Съдът не кредитира и показанията на св. Л. – служител на МВР и св. В., СтИсп, които установяват присъствие на съвместна проверка в търговски обект и естествено, че в тяхно присъствие жалбоподателят не е вземал пари от търговец. Показанията на свидетелките, че не били свидетели на корупционни действия не се ценят като опровергаващи изводите на ДРО при изготвяне на обобщената справка и становището. Съдът приема изводите на ДРО, взети от материалите по ДП, че в хода на последното жалбоподател е разпознат от свидетели, като лице което е посещавало търговския обект с други полицейски служители и е получавало пари, както е присъствало на вземането на суми. Към дисциплинарното производство са приобщени копия на материалите по ДП № 17/2019г. по описа на СО-С., включително и копия от материали, публикувани в електронни медии.

Няма законова забрана да се ползват материали, ценени като относими доказателства от други съдебни, досъдебни и/или административни производство от ДРО, чл. 206, ал. 3 ЗМВР - За разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. Следващо – на жалбоподател не са ограничавани правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, както се твърди в жалбата и становището по същество. ДРО в проведеното дисциплинарно производство е обсъдил относими към поведението на жалбоподателя действия от които е стигнал до заключение, че са установени дисциплинарни нарушения.

Въз основа на обобщената справка и становището на ДРО, министърът на вътрешните работи е издал оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, е наложил на жалбоподателя Г. Н. дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение с МВР. При издаване на оспорената заповед, ДНО е приел, че описаните в обобщената справка и становището на ДНО дисциплинарни нарушения са извършени от служителя и същите са доказани от многобройните доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство, включително и от материалите по воденото срещу него досъдебно производство, приобщени по надлежния ред. ДНО е възприел изцяло фактическата обстановка и правната квалификация, дадена от ДРО в обобщената справка и становището, като е издал заповедта на посочените в същите правни основания, след обсъждане на обясненията, дадени от служителя и преценка тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, формата на вината на служителя, обстоятелствата при които е извършено и цялостното поведение на държавния служител, съгласно изискванията на чл. 206, ал.1 и ал.2 от ЗМВР. Спазена е порцедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. На жалбоподател са отправени две покани за даване на обяснения, като по първата (08.03.2019 г.) от двете е отказал даването на обяснения, което е обективизирано в протокол рег. № 513р-52112/25.06.2019 г., за това, че на 14.03.2019 г. жалбоподател не се е явил за даване на обяснение и не е депозирал такова; втората покана е от 08.05.2020 г., за запознаване с обобщена справка и даване

обяснение/възражение до министър на вътрешните работи, относно посочени в обобщената справка факти и правни изводи на комисията. На 08.05.2020 г. до министър на вътрешните работи са депозираны обяснения, в които жалбоподател отрича установеното и обективизирано в обобщената справка от ДРО. Дисциплинарнонаказващият орган приема с резолюция даденото от държавния служител писмено обяснение по образец. Отбелязват се датата, длъжността и името на дисциплинарнонаказващия орган. Формално тези реквизити от страна на ДНО са редуцирани, но съдът приема за безспорно: ДНО за извършеното дисциплинарно нарушение, по силата на чл. 204 от ЗМВР е министър на вътрешните работи – тогава Мл. М.; има дата на запознаване и приемане на обяснението – 19.06.2020 г. и печат на МВР, а не на друга структура от министерството; обясненията са обсъдени в обжалваната заповед, издадена от министър на вътрешните работи.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 30.06.2020г. и е обжалвана пред Административен съд София-град чрез административния орган, с жалба вх. № 489700-3783 от 13.07.2020 г.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, във вр. чл.211 от ЗМВР, от надлежна страна - адресат на оспорения акт и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентния в съответствие с нормата на чл. 204, т. 1 ЗМВР административен орган – министър на вътрешните работи.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити. Видно от съдържанието на заповедта, в нея са посочени извършителят, дисциплинарните нарушения, за които е наказан, подробно е описана установената по случая фактическа обстановка, както и доказателствата, въз основа на които е установена, разпоредбите, които са нарушени, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина (каквото е процесното), дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. ДНО се е запознал в пълнота с материалите по дисциплинарната преписка, видно от резолюцията върху обобщената справка, като оспорената заповед е издадена на 19.06.2020г., с което е спазен двумесечният срок. Оспорената заповед е издадена при спазване на правилата, гарантиращи правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице и в съответствие с предвидената в чл. 207, ал. 1 – 12 ЗМВР дисциплинарна процедура при налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. Осигурено е участие на служителя в дисциплинарното производство на всеки негов етап, като дисциплинарно наказващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да приеме писмените

обяснения на държавния служител, доказателства за което са посочените по-горе дисциплинарно разследващи действия, в т. ч. представените покани и дадени обяснения от жалбоподателя.

В справката, съответно в становището на ДРО е посочено, че с действията си жалбоподателят е нарушил т. 13, б. „а“ от ЕК „Дейността на държавните служители се осъществява при спазване на следните етични принципи за поведение - законност – изпълнение на служебните задължения в съответствие със законите на страната и при зачитане и спазване правата и основните свободи на гражданите, като не се поддава на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния независимо от техния източник, повод или причина“; т. 17, б. „а“ и „в“ искане или приемане за себе си или за друго на облага, за да бъде извършено или да не бъде извършено действие по служба; възползване от служебното си положение за получаване за себе си или за друго облага, която не се следва ; т. 19 – „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“; т. 42 – „Държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел.“; т. 45 – „Държавният служител не допуска да бъде поставен във финансова или друга зависимост от отделни лица и организации, които могат да повлияят на изпълнението на служебните му задължения или да нарушат професионалния му подход по определени въпроси“; т. 46 – „Държавният служител не приема обещания за облага, която не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба“; т. 49 – „Държавният служител не участва в корупционни прояви“ и т. 50 „Държавният служител проявява нетърпимост към корупционно поведение“.

Обобщено е, че същият е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР, за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР.

В предложението на комисията е описана посочената обстановка изключително подробно, като ДРО взема отношение по всички доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство. Направен е подробен анализ на тези доказателства, както и ДРО е стигнал до безспорен извод, че деянието, вменено като дисциплинарно нарушение, извършено от жалбоподателя е несъвместимо с изпълнение на служебните му функции, като държавен служител в МВР. Отчетен е и обществения отзвук от подобно поведение, по същината си и представляващо престъпление, като установеното нарушение е добило обществена известност за изработени корупционни похвати и злоупотреба със служебно положение сред служителите от МВР.

В съответствие с правомощията си по чл. 204, т. 1 от ЗМВР министърът на вътрешните работи е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“, съобразявайки се с материалите по ДП и становището на ДРО.

В заповедта е описана установената фактическа обстановка, описани са и случаите в които жалбоподателят е вършил вменените нарушения по време и място и по-конкретно, това, че деянието, извършено от жалбоподателя уронва престижа на МВР, а и на правоохранителни органи от системата на изпълнителната власт в максимална степен, извън възможността да се приеме правен извод различен от този обективиран в оспорваната заповед. Посочено е, че това деяние е извършено

умишлено, тъй като дисциплинарно наказания жалбоподател е съзнавал общественно-опасния му характер и е допускал последиците му, тъй като нормалното общественно очакване е полицейските органи да предотвратяват престъпленията и да служат за пример, а не да скандализират с поведението си извършвайки правонарушения. Взети са предвид и преките служебни задължения – разузнавач в ПИП. В съвкупност, установените противоправни прояви, квалифицирани като деяние по НК, са съвкупност от нарушения на ЗМВР и изисквания от ЕК, които са тежки нарушения на службата, поради незачитане преки задължения по ЗМВР извършените нарушения са за задоволяване на лични нужди и получаване на облага, както и уронване престижа на МВР именно предвид достойнието му пред трети лица, поради което му е наложено наказание уволнение по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР за деяния несъвместими с етичните правила, уронващи престижа на службата. В заповедта е ценена и кадровата справка на служителя, от която е видно, че същия е имал в минало време дисциплинарни нарушения, но не е имал поощрение за примерно носене на службата.

Жалбоподателят не е оборил констатациите в справката и становището на ДРО, не е оспорил приобщените доказателства, не е ангажирал такива. В тази връзка, съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.

От съвкупната преценка на многобройните доказателства по делото, съдът приема, че с действията си жалбоподателят е извършил посочените в заповедта дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР („неизпълнение на разпоредбите на този закон“ и „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“), съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 от ЗМВР („използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“). Извършените от жалбоподателя тежки нарушения на служебната дисциплина са категорично и безспорно установени от писмените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство. Същите са анализирани от ДРО и преценени в тяхната пълнота и взаимна свързаност, като изводите за осъществени от жалбоподателя дисциплинарни нарушения по чл.194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4, са обосновани, мотивирани и съответстват на приобщените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното разследване, включително и материалите по досъдебното производство, които са посочени и възпроизведени обстойно в обобщената справка и становището на ДРО и възпроизведени в оспорената заповед. Съдът отчита и това, че за да стигни до извода за установено дисциплинарно нарушение, ДРО е искал удължаване на сроковете за дисциплинарното производство, като е уведомявал жалбоподателя.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в дисциплинарното производство са ползвани единствено материалите от досъдебното производство. Съгласно чл. 194, ал. 3 ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Чл. 206, ал. 3 ЗМВР предвижда, че за разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. Ал. 4 на същия текст от закона сочи,

че наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. В тази връзка, държавният служител – жалбоподател не е посочил и не е обективирал доказателствени искания, освен поведението отчетено от ДНО като защитна позиция да отрича обстоятелствата приети в обобщената справка. За реализиране на дисциплинарната отговорност е без значение дали деянието, във връзка с което същата е ангажирана, представлява същевременно и престъпление или административно нарушение. Независимият характер на дисциплинарното производство по реда на ЗМВР предполага задължително извършването на самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт относно изясняване на релевантните факти и обстоятелства, свързани с установяване на деянието и неговия извършител.

В случая в хода на дисциплинарното производство, дисциплинарно разследващия орган е извършил всички необходими процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, както го задължава чл. 207, ал. 3 ЗМВР. От доказателствата по делото се установява, че са изискани материали от воденото досъдебно производство, които са приобщени по надлежния ред към дисциплинарното такова. Допустимо е прилагането към дисциплинарната преписка и позоваването от страна на дисциплинарно наказващия орган на събрани по надлежния процесуален ред доказателства в рамките на друго производство, в случая - наказателно досъдебно производство. Събрани са и обяснения в дисциплинарното производство от лица, разпитани като свидетели в ДП. В хода на дисциплинарното производство е извършена самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт на релевантните факти и обстоятелства, като в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е направил собствена преценка на всички събрани доказателства. Фактическото основание за издаване на заповедта не е свързано само с материалите от досъдебното производство, а се основава на проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган и събраните от него доказателства. В действителност в заповедта многословно е посочена фактическата обстановка, но изложеното се налага с оглед формата на деянието и участието и на други лица в установеното правонарушение. Мотиви се съдържат в справката и становището, в които още по-обстоятелствено са изложени конкретните факти във връзка с неспоримостта на нарушение, за което по закон следва най-тежкото дисциплинарно наказание.

Съдът не приема, затова, че заповедта за образувано ДП е връчена на жалбоподателя по време на отпуск за временна неработоспособност в дома му за СПН. Ползването на отпуск за временна нетрудоспособност не е пречка за служителя да участва в дисциплинарното производство, освен ако заболяването му пречи да се яви пред дисциплинарно разследващия или дисциплинарно наказващия орган, което се удостоверява със медицинско удостоверение – чл. 29 и чл. 30 от Инструкция № 8121 з-470/2015 г. Представения болничен лист от 11.03.2019 г. не е медицинско удостоверение по смисъла на инструкцията. Ползване на законоустановен отпуск, в това число и при временна неработоспособност не е пречка за продължаване на дисциплинарното производство и участие на лицето в дисциплинарното производство, ако заболяването му позволява явяването пред дисциплинарно разследващия орган. В случая по делото са ангажирани доказателства, че заболяването на жалбоподателя не му пречи да участва в дисциплинарното

производство и да организира защитата си. Дисциплинарно разследващият орган е направил всичко необходимо, вкл. лично посещение в дома на жалбоподател, по време на домашен режим на лечение за да му връчи поканите за запознаване с заповедта за образуване на ДП, както и да се разяснят правата му по реда на чл. 207 от ЗМВР. Правото на защита на жалбоподателя не е нарушено, същият е подписал заповедта, с отбелязване че е в болничен отпуск.

От събраните в съдебното производство доказателства се доказва от обективна и субективна страна деянието, квалифицирано от ответника като нарушение на служебната дисциплина по: чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 – неизпълнени на закона за МВР; чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и във връзка с т. 13, т. 17, т. 19, т. 42, т. 45, т. 46, т. 49 и т. 50 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на Н.. Етичните правила за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи са регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, Доколкото етичните правила за поведение на тази категория служители в МВР се уреждат в посочения кодекс, то нарушаването на нормите на този кодекс представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР. От друга страна, законово задължение, ако се концентрира вниманието само върху това нарушение, съгласно чл. 150, ал. 2 от ЗМВР - държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следва да се спомене, че в оспорваната заповед ДНО мотивира всяко от нарушенията по ЕК, така както е установено от ДРО в дисциплинарното производство.

Твърденията на жалбоподателя, че дисциплинарната му отговорност е ангажирана незаконосъобразно и в нарушение на процесуалните правила, без да е бил привлечен като обвиняем, са неоснователни. Съгласно чл. 194, ал. 3 от ЗМВР, държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Двете производства - по налагане на дисциплинарно наказание и за реализиране на наказателната отговорност са различни, самостоятелни и независими едно от друго, като се регулират от различни процесуални норми, възникват при различни предпоставки и приключват при различни условия. Същите не са взаимно обусловени, като обстоятелства, които водят до изключване на едната или другата отговорност, не повлияват развитието и приключването на другото производство и реализирането на съответния вид отговорност. Наказателната отговорност може да не бъде реализирана при наличие на предвидените основания, например, поради наличието на основания, изключващи наказателната отговорност на лицето, но посоченото е неотносимо към възможността за носене на дисциплинарна отговорност. Няма пречка от ДНО да бъдат установявани факти относно извършването на дисциплинарното нарушение, дори същото да осъществява и състав или елементи от състав на престъпление. Нещо повече, няма пречка в рамките на дисциплинарното производство да бъдат ползвани материали, събрани в досъдебното производство, при условие, че същите са редовно събрани по предвидения в закона ред.

В случая е налице фактическият състав по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 ЗМВР - действията на служителя са в нарушение на визираните етични правила и като резултат са довели до уронване престижа на службата. Действията на Н. са станали

публично известни и несъмнено това е довело до негативен ефект върху авторитета на службата. Дисциплинарно наказващият орган, при коректно установени фактически обстоятелства е изградил обосновани правни изводи относно извършените дисциплинарни нарушения и е дал точна правна квалификация на действията на служителя, поради което обжалваната заповед е материално законосъобразна. Действията на служителя, с които е нарушил етичните норми, са посочени и точно отнесени към съответното правило за поведение. Обосновано е крайното заключение на дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си служителят е уронил авторитета на службата. Приложените медийни публикации от електронни медии показват, че действията на четиримата служители на 04 РУ – СДВР, в т. ч. на жалбоподателя, са коментирани в негативен план, което безспорно влияе отрицателно върху авторитета на службата. Поведението на служителите е представено на обществената аудитория като negliжиране на нормативно установения ред точно поради служебното им положение, което възприятие безспорно има неблагоприятен ефект върху престижа на ведомството и авторитета на полицейските служители.

За извършените тежки дисциплинарни нарушения се предвижда задължително налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като ДНО се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на извършените дисциплинарни нарушения нормативно е преценена като обуславяща налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. С деянието си жалбоподателят е нарушил закона, деянието е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и е довело до уронване престижа на полицейската институция, тъй като е станало достояние на широк кръг от хора, в това число и чрез публикации в различни медии.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона. Законодателят е предвидил задължително да се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, когато извършителят на дисциплинарното нарушение е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 от ЗМВР. Безспорен е фактът, че противно на задълженията по закон, длъжностна характеристика и етични правила за поведение, жалбоподателят е извършил нарушението като е използвал служебното си положение в противоречие със законово определените норми на поведение, а не по силно основание и етични норми, които са нарушавани.

Следва да се отбележи, че ангажираните от жалбоподател доказателствени средства не се приемат като такива, чрез които да се проведе успешно обратно доказване на факти, установени от ДРО и приети за установени от ДНО.

Предвид гореизложеното, настоящият състав приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора претендираните от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъдят в размер от 100 лв.

Воден от горното съдът,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Н., срещу Заповед № 8121к-7039/19.06.2020 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР.

ОСЪЖДА, Г. С. Н. ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на вътрешните работи
юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.
Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: